

Zbierka súdnych rozhodnutí

UZNESENIE PREDSEDU VŠEOBECNÉHO SÚDU

z 19. júla 2016*

„Konanie o nariadení predbežného opatrenia — Štátna pomoc — Daňový režim oslobodenia nadmerného zisku od dane pre niektoré nadnárodné spoločnosti — Oslobodenie priznané na základe daňových stanovísk (tax rulings) — Rozhodnutie vyhlasujúce schému pomoci za nezlučiteľnú s vnútorným trhom a nariaďujúce vymáhanie pomoci — Návrh na odklad výkonu — Neexistencia naliehavosti“

Vo veci T-131/16 R,

Belgické kráľovstvo, v zastúpení: C. Pochet a J.-C. Halleux, splnomocnení zástupcovia, za právnej pomoci M. Segura Catalán a M. Clayton, avocats,

žalobca,

proti

Európskej komisii, v zastúpení: P.-J. Loewenthal a B. Stromsky, splnomocnení zástupcovia,

žalovanej,

ktorej predmetom je návrh založený na článkoch 278 a 279 ZFEÚ na nariadenie predbežného opatrenia, ktorým sa odloží výkon článkov 2, 3 a 4 rozhodnutia Komisie C(2015) 9887 final z 11. januára 2016 o schéme štátnej pomoci týkajúcej sa režimu zdaňovania nadmerného zisku SA.37667 (2015/C) (ex 2015/NN) vykonávanej Belgickom,

PRESEDA VŠEOBECNÉHO SÚDU

vydal toto

Uznesenie

Okolnosti predchádzajúce sporu, konanie a návrhy účastníkov konania

- 1 Prejednávaný spor sa týka rozhodnutia Komisie C(2015) 9887 final z 11. januára 2016 o schéme štátnej pomoci týkajúcej sa zdaňovania nadmerného zisku SA.37667 (2015/C) (ex 2015/NN) vykonávanej Belgickom (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“), ktoré sa vzťahuje na osobitnú belgickú daňovú právnu úpravu, a to na režim zdaňovania určitého zisku belgických spoločností patriacich do skupín nadnárodných podnikov. Hlavným prvkom tejto schémy je systém udeľovania záväzných daňových

* Jazyk konania: angličtina.

stanovísk týkajúcich sa zdaňovania nadmerného zisku (ďalej len „režim zdaňovania nadmerného zisku“), ktorý umožňuje belgickej spoločnosti, ktorá je súčasťou nadnárodnej skupiny, vykonávať úpravy svojho daňového základu.

- 2 Podľa Belgického kráľovstva režim zdaňovania nadmerného zisku vychádza z princípu nezávislého vzťahu, ktorý sa v širokej miere uplatňuje v oblasti medzinárodného zdaňovania a je uznaný Vzorovým dohovorom Organizácie pre hospodársku spoluprácu a rozvoj (OECD) o daniach. Cieľom tohto princípu je zabezpečiť, aby hodnota priznaná cezhraničným transakciám v rámci nadnárodnej skupiny odzrkadľovala ich skutočnú ekonomickú hodnotu, čiže hodnotu, ktorá vyplýva z podmienok, ktoré by sa uplatnili, keby sa tieto transakcie medzi spriaznenými subjektmi neuskutočnili, čo by umožnilo považovať každú zo spoločností, ktoré sú súčasťou tej istej skupiny, za samostatný zdaniteľný subjekt.
- 3 Belgické kráľovstvo spresňuje, že príslušný belgický daňový úrad podľa uvedeného režimu zdaňovania preskúma situáciu každej spoločnosti samostatne a prijme záväzné stanovisko, ktorým určí podmienky uplatňovania uvedeného režimu. V takom záväznom stanovisku sa nezávislé trhové ceny uplatňované pri transakciách medzi belgickou spoločnosťou a spoločnosťami, s ktorými je táto spoločnosť prepojená, stanovujú na základe správy o transferovom oceňovaní. Hneď po tomto transferovom ocenení si belgický subjekt, ktorý v nadnárodnej skupine zohráva ústrednú úlohu, v zásade ponechá reziduálny zisk z týchto transakcií. Okrem toho sa na základe druhej správy o transferovom oceňovaní určí možný „nadmerný zisk“. Na tento účel sa údajne prihliada na skutočnosť, že časť reziduálneho zisku vyplýva z pridanej hodnoty vytvorenej činnosťami vykonávanými belgickým subjektom a že druhá časť tohto reziduálneho zisku vyplýva zo skupinových účinkov, ako sú súčinnosť v skupine alebo úspory z rozsahu. V rámci reziduálneho zisku zodpovedá nadmerný zisk zisku, ktorý by určitá spoločnosť mohla dosiahnuť, keby bola nezávislá. V danom prípade ide o zisk belgického subjektu, ktorý presahuje zisk dosiahnutý v súlade s princípom nezávislého vzťahu.
- 4 Belgické kráľovstvo zdôrazňuje, že podľa dotknutého režimu zdaňovania možno od daňového základu odpočítať len ten nadmerný zisk, ktorý na základe správ o transferovom oceňovaní nemožno pripísať belgickým transakciám spoločnosti zdaniteľnej v Belgicku, a teda nie je súčasťou ziskov tejto spoločnosti dosiahnutých v súlade s princípom nezávislého vzťahu. Podľa jeho názoru zostávajúci zisk predstavuje zisk vytvorený belgickým subjektom, teda zisk, ktorý zdanili belgické orgány podľa belgických daňových predpisov, zatiaľ čo zisk, ktorý je výsledkom príslušnosti k nadnárodnej skupine, nepatrí do daňovej právomoci Belgicka.
- 5 Európska komisia v napadnutom rozhodnutí dospela k záveru, že režimom nadmerného zisku sa poskytla štátna pomoc subjektom, ktorým je určený. Tento režim sa totiž odchyľuje od všeobecného pravidla stanoveného v belgickom daňovom práve, podľa ktorého sa spoločnostiam, ktoré sú daňovými rezidentmi v Belgicku, alebo spoločnostiam, ktoré vykonávajú svoju činnosť prostredníctvom stálej prevádzkarne v Belgicku, zdaňuje celkový ich zdaniteľný zisk, pre výpočet ktorého predstavuje východisko zisk, ktorý skutočne zaznamenali. Časť zisku zaznamenaného belgickými subjektmi z nadnárodných skupín je oslobodená od dane z príjmov právnických osôb v Belgicku, čo údajne spôsobuje nerovnosť zaobchádzania medzi spoločnosťami, ktoré sa nachádzajú v podobnej skutkovej a právnej situácii z hľadiska cieľa vyššie uvedeného všeobecného pravidla, ktoré spočíva v zdanení všetkých spoločností podliehajúcich dani v Belgicku.
- 6 Komisia v napadnutom rozhodnutí subsidiárne vysvetlila, že bez ohľadu na to, že je možné domnievať sa, že v referenčnom systéme existuje všeobecné pravidlo, podľa ktorého by sa belgické subjekty patriace do nadnárodnej skupiny nemali zdaňovať na základe skutočne zaznamenaného zisku, ktorý prevyšuje zisk dosiahnutý v súlade s princípom nezávislého vzťahu, režim zdaňovania nadmerného zisku predstavuje nesprávne uplatnenie princípu nezávislého vzťahu, a teda odchýlku od tejto zásady. Touto odchýlkou je totiž poskytnutie belgickým subjektom z nadnárodných skupín oslobodenie od dane pre časť zisku, ktorý dosiahli v súlade s princípom nezávislého vzťahu, čo údajne spôsobuje nerovnosť zaobchádzania medzi podnikmi, ktoré sa nachádzajú v podobnej skutkovej a právnej situácii z hľadiska cieľa bežného režimu zdaňovania príjmov právnických osôb v Belgicku.

- 7 V dôsledku toho článok 1 napadnutého rozhodnutia stanovuje, že režim zdaňovania nadmerného zisku predstavuje pomoc v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ, ktorá je nezlučiteľná s vnútorným trhom a bola Belgickým kráľovstvom poskytnutá neoprávnene v rozpore s článkom 108 ods. 3 ZFEÚ. Článok 2 ods. 1 až 4 napadnutého rozhodnutia nariaďuje Belgickému kráľovstvu, aby od príjemcov vymohlo neoprávnenú a nezlučiteľnú pomoc, pričom spresňuje, že zo súm, ktoré sa majú vrátiť, plynú úroky, ktoré sa vypočítajú na zostavenom základe, a že každá suma, ktorá ešte nebola vymožená od príjemcov, sa vymôže od skupiny podnikov, do ktorej patrí príjemca. Článok 3 napadnutého rozhodnutia stanovuje, že vrátenie poskytnutej pomoci sa musí uskutočniť bezodkladne a účinne a Belgické kráľovstvo zabezpečí vykonanie napadnutého rozhodnutia v celom rozsahu do štyroch mesiacov odo dňa jeho oznámenia. Článok 4 stanovuje, že Belgické kráľovstvo jednak do dvoch mesiacov od oznámenia tohto rozhodnutia predloží Komisii okrem iného zoznam príjemcov pomoci a informáciu o celkovej sume istiny a úrokov, ktorú má každý príjemca vrátiť, jednak bude Komisii podávať priebežne správy o vnútroštátnych opatreniach na vykonanie napadnutého rozhodnutia až do úplného vrátenia poskytnutej pomoci.
- 8 Komisia vo svojej tlačovej správe z 11. januára 2016 týkajúcej sa napadnutého rozhodnutia dospela k názoru, že vymáhanie pomoci sa bude týkať celkovej sumy približne 700 miliónov eur a pokiaľ ide o príjemcov, belgické orgány sa budú musieť obrátiť na približne 35 nadnárodných spoločností.
- 9 Návrhom podaným do kancelárie Všeobecného súdu 22. marca 2016 Belgické kráľovstvo podalo žalobu o zrušenie napadnutého rozhodnutia.
- 10 Samostatným podaním podaným do kancelárie Všeobecného súdu 26. apríla 2016 Belgické kráľovstvo podalo prejednávaný návrh na nariadenie predbežného opatrenia, v ktorom v podstate navrhuje, aby predseda Všeobecného súdu:
- nariadil odklad výkonu článkov 2, 3 a 4 a napadnutého rozhodnutia dovtedy, kým Všeobecný súd nerozhodne o žalobe podanej vo veci samej,
 - zaviazal Komisiu na náhradu trov konania.
- 11 Komisia vo svojich pripomienkach k návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, podaných do kancelárie Všeobecného súdu 17. mája 2016, navrhla, aby predseda Všeobecného súdu:
- prejednávaný návrh zamietol,
 - zaviazal Belgické kráľovstvo na náhradu trov konania.

Právny stav

- 12 Jednak zo znenia článku 278 ZFEÚ v spojení s článkom 279 ZFEÚ a jednak zo znenia článku 256 ods. 1 ZFEÚ vyplýva, že sudca rozhodujúci o nariadení predbežných opatrení môže, ak si myslí, že to vyžadujú okolnosti, nariadiť odklad výkonu aktu napadnutého na Všeobecnom súde alebo nariadiť nevyhnutné predbežné opatrenia. Článok 278 ZFEÚ však zakotvuje zásadu, že žaloby nemajú odkladný účinok, keďže pre akty prijaté inštitúciami Európskej únie platí domnienka zákonnosti. Sudca rozhodujúci o nariadení predbežných opatrení teda môže len výnimočne nariadiť odklad výkonu aktu napadnutého pred Všeobecným súdom alebo nariadiť predbežné opatrenia (pozri uznesenie z 11. novembra 2013, CSF/Komisia, T-337/13 R, neuvverejnené, EU:T:2013:599, bod 21 a citovanú judikatúru).
- 13 Okrem toho článok 156 ods. 3 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu stanovuje, že návrhy na nariadenie predbežných opatrení musia uvádzať predmet konania, okolnosti preukazujúce naliehavosť, ako aj skutkové a právne dôvody, ktoré na prvý pohľad odôvodňujú nariadenie navrhovaných

predbežných opatrení. Odklad výkonu rozhodnutia a iné predbežné opatrenia tak môže sudca rozhodujúci o nariadení predbežných opatrení nariadiť, ak sa preukáže, že ich nariadenie je z právneho a faktického hľadiska na prvý pohľad dôvodné (*fumus boni iuris*) a že sú naliehavé v tom zmysle, že na to, aby sa predišlo vážnej a nenapraviteľnej ujme na záujmoch účastníka konania, ktorý sa ich domáha, je nevyhnutné, aby boli vydané a účinné už pred rozhodnutím vo veci samej. Tieto podmienky sú kumulatívne, takže predbežné opatrenia musia byť zamietnuté, pokiaľ niektorá z nich nie je splnená (pozri uznesenie z 11. novembra 2013, CSF/Komisia, T-337/13 R, neuvverejnené, EU:T:2013:599, bod 22 a citovanú judikatúru).

- 14 V rámci tohto celkového skúmania sudca rozhodujúci o nariadení predbežných opatrení disponuje širokou mierou voľnej úvahy a je oprávnený vzhľadom na osobitosti prejednávanej veci voľne rozhodnúť o spôsobe, akým majú byť tieto rôzne podmienky overené, ako aj o poradí tohto skúmania, pretože žiadny právny predpis mu neukladá vopred stanovenú schému analýzy na posúdenie potreby rozhodnúť predbežne. Sudca rozhodujúci o nariadení predbežných opatrení prípadne vykoná tiež zváženie prítomných záujmov (pozri uznesenie z 11. novembra 2013, CSF/Komisia, T-337/13 R, neuvverejnené, EU:T:2013:599, bod 23 a citovanú judikatúru).
- 15 Sudca rozhodujúci o predbežnom opatrení usudzuje, že na základe spisového materiálu disponuje všetkými poznatkami nevyhnutnými na to, aby rozhodol o tomto návrhu na nariadenie predbežných opatrení bez vypočutia ústnych vysvetlení účastníkov konania.
- 16 Za okolností prejednávaneho prípadu treba najprv preskúmať, či je splnená podmienka týkajúca sa naliehavosti.
- 17 Belgické kráľovstvo v tomto kontexte poukazuje na právnu neistotu vyplývajúcu z nového prístupu Komisie, pokiaľ ide o vymedzenie daňovej právomoci členského štátu a jej nové vymedzenie princípu nezávislého vzťahu. Z dôvodu tejto bezprecedentnej právnej neistoty je vysoko pravdepodobné, že niektoré podniky sa rozhodnú odísť z Belgicka alebo v Belgicku už neinvestovať, čo by spôsobilo nenapraviteľnú ujmu belgickému hospodárstvu.
- 18 Belgické kráľovstvo sa ďalej obáva, že výkon napadnutého rozhodnutia jej spôsobí nenapraviteľnú ujmu, lebo belgické daňové orgány údajne musia získať všetky údaje od spoločností, preskúmať a prepočítať daň, ktorú by každá spoločnosť musela zaplatiť, keby neexistoval režim zdaňovania nadmerného zisku, a požiadať o vrátenie sumy pomoci spolu s úrokmi. Tieto orgány by ďalej mali kontaktovať svojich kolegov v ostatných členských štátoch a niektorých tretích krajinách, aby určili, či časť nadmerného zisku, ktorá sa v Belgicku presunula do ďalšieho obdobia, bola alebo bude zdanená inde. Táto práca predpokladá obrovskú administratívnu záťaž pre správne orgány pomerne malej krajiny, ktorá má k dispozícii menej ľudských zdrojov. Belgické kráľovstvo tvrdí, že v prípade zrušenia napadnutého rozhodnutia by sa muselo čeliť vážnej a nenapraviteľnej ujme z dôvodu obrovskej administratívnej záťaže, ktorú by bolo treba zvládnuť, najprv v rámci určenia sumy, ktorá by sa mala vymôcť na základe napadnutého rozhodnutia, ktoré sa vyznačuje nejasnosťou, a potom pri vracaní vymožených súm.
- 19 Belgické kráľovstvo poznamenáva, že ak by sa museli vymáhať sumy kvalifikované ako nepovolená štátna pomoc a nezlučiteľné s vnútorným trhom, spoločnosti, od ktorých by sa tieto sumy museli vymôcť, by podali súdne žaloby. Vnútroštátne súdy by tak museli rovnako ako medzinárodné rozhodcovské súdy riešiť veľký počet zdĺhavých a zložitých sporov iniciovaných spoločnosťami, ktoré by sa domáhali odškodnenia a náhrady škody.
- 20 V tomto kontexte Belgické kráľovstvo pripomína, že podľa judikatúry môžu v určitých prípadoch existovať dôvody na zmiernenie podmienky naliehavosti, pokiaľ sa preukáže obzvlášť závažný *fumus boni iuris*. Sudca rozhodujúci o nariadení predbežných opatrení preto už prihliadol na mimoriadne náročné preukazovanie nenapraviteľnosti údajnej ujmy a uznal, že primárne právo, teda články 278 a 279 ZFEÚ, majú prednosť pred akoukoľvek sekundárnou právnou úpravou. Sudcovi rozhodujúcemu

o nariadení predbežných opatrení teda nič nebráni v tom, aby tieto články priamo uplatnil a nariadil odklad výkonu, pokiaľ sa domnieva, „že to vyžadujú okolnosti“, alebo nariadil „nevyhnutné“ predbežné opatrenia, a to z dôvodu zjavnej nezákonnosti napadnutého opatrenia, ktoré nie je napríklad ani len zdanlivo zákonné.

- 21 Komisia sa naopak domnieva, že podmienka naliehavosti nie je splnená.
- 22 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry sa musí naliehavosť návrhu na nariadenie predbežného opatrenia posúdiť vo vzťahu k nevyhnutnosti predbežného rozhodnutia, aby sa zabránilo vzniku vážnej a nenapraviteľnej ujmy účastníkovi konania, ktorý požaduje nariadenie predbežného opatrenia. Tomuto účastníkovi konania prislúcha predložiť dostatočný dôkaz o tom, že nemôže čakať na výsledok konania vo veci samej bez toho, aby osobne utrpel ujmu takej povahy (uznesenia z 19. septembra 2012, Grécko/Komisia, T-52/12 R, EU:T:2012:447, bod 36; zo 17. januára 2013, Slovinsko/Komisia, T-507/12 R, neuvverejnené, EU:T:2013:25, bod 14, a z 27. februára 2015, Španielsko/Komisia, T-826/14 R, EU:T:2015:126, bod 24).
- 23 Pokiaľ ide o dôkazy, ktoré sú na to potrebné, z dlhodobou ustálenej judikatúry vyplýva, že účastník konania, ktorý sa domáha nariadenia predbežného opatrenia, musí sudcovi rozhodujúcemu o nariadení predbežných opatrení predložiť konkrétne a presné údaje podložené podrobnými dokumentmi dokazujúcimi uvádzanú situáciu a umožňujúcimi preskúmať dôsledky, ktoré pravdepodobne vyplynú z neexistencie požadovaného opatrenia. Uvedený účastník konania je tak povinný poskytnúť písomnosti na podporu informácií, na základe ktorých by bolo možné vytvoriť pravdivý celkový obraz situácie, ktorá údajne odôvodňuje vydanie uvedeného opatrenia (pozri v tomto zmysle uznesenie zo 17. januára 2013, Slovinsko/Komisia, T-507/12 R, neuvverejnené, EU:T:2013:25, bod 16 a citovanú judikatúru).
- 24 Keďže tento návrh na nariadenie predbežného opatrenia podalo Belgické kráľovstvo, treba pripomenúť, že členské štáty zodpovedajú za záujmy, ktoré sú považované za všeobecné, z vnútroštátneho hľadiska. Na základe toho môžu zabezpečiť ich ochranu v rámci konania o predbežnom opatrení, navrhovať nariadenie predbežných opatrení a tvrdiť, že napadnuté opatrenie môže vážne ohroziť plnenie ich štátnych úloh a verejný poriadok. Členské štáty môžu okrem toho uviesť ujmu ovplyvňujúcu určité odvetvie ich hospodárstva, najmä ak sporné opatrenie môže mať nepriaznivý vplyv na mieru zamestnanosti a životné náklady. Naopak nestačí, ak uvedú ujmu, ktorú by utrpel obmedzený počet podnikov, pokiaľ tieto podniky posudzované samostatne nepredstavujú celé odvetvie národného hospodárstva (pozri v tomto zmysle uznesenie z 27. februára 2015, Španielsko/Komisia, T-826/14 R, EU:T:2015:126, bod 25 a citovanú judikatúru).
- 25 Pokiaľ ide v prejednávanej veci o tvrdenie Belgického kráľovstva, podľa ktorého je v prípade výkonu napadnutého nariadenia pravdepodobné, že niektoré podniky, ktoré sú príjemcami režimu zdaňovania nadmerného zisku, presunú svoju činnosť mimo Belgicka alebo sa rozhodnú, že v Belgicku už nebudú investovať, treba konštatovať, že Belgické kráľovstvo netvrdí ani *a fortiori* nepreukazuje, že tieto podniky, ktorých počet neuviedlo, predstavujú zástupcov určitého odvetvia belgického hospodárstva a že ich ovplyvnenie napadnutým rozhodnutím môže mať negatívny dosah na úroveň zamestnanosti a životné náklady v určitom odvetví hospodárstva alebo v určitom belgickom regióne (pozri v tomto zmysle analogicky uznesenie z 27. februára 2015, Španielsko/Komisia, T-826/14 R, EU:T:2015:126, bod 31).
- 26 Belgické kráľovstvo tak neposkytlo na odôvodnenie naliehavosti presný a celkový obraz o uvádzanej ekonomickej situácii, ako to vyžaduje judikatúra. Za týchto okolností by sudca rozhodujúci o nariadení predbežných opatrení nemal uznať uvádzanú naliehavosť a pritom sa uspokojiť iba s nepodloženým tvrdením Belgického kráľovstva týkajúcim sa obávaného konania niektorých podnikov. So zreteľom na prísne výnimočný charakter vydaných predbežných opatrení (pozri bod 12 vyššie) možno opatrenie tohto druhu nariadiť len v prípade, že je uvedené tvrdenie podporené údajmi poskytujúcimi presný

a celkový obraz o spornej situácii a zakladá sa na dôkazoch (pozri v tomto zmysle uznesenie zo 17. januára 2013, Slovinsko/Komisia, T-507/12 R, neuvyvereňované, EU:T:2013:25, body 18 a 19 a citované judikatúry).

- 27 To isté platí aj pre tvrdenie Belgického kráľovstva, podľa ktorého vzhľadom na to, že jeho daňové orgány sú „orgánmi pomerne malej krajiny, ktorá má k dispozícii menej ľudských zdrojov“, keby museli určiť sumu pomoci, ktorú treba vymôcť, a v prípade neskoršieho zrušenia napadnutého rozhodnutia vymožené sumy, ktoré treba vrátiť, boli by vystavené nadmernej administratívnej záťaži. Belgické kráľovstvo sa totiž obmedzilo na vymenovanie údajných, čisto abstraktných administratívnych ťažkostí bez toho, aby objasnilo štruktúru dostupných ľudských zdrojov v jej daňovej správe, spresnilo údajne nadmernú záťaž, ktorej je daňová správa vystavená, a na základe konkrétnych tvrdení daňovej povahy spochybnilo odôvodnenia 205 až 211 napadnutého rozhodnutia, venované konkrétne spôsobu vymáhania súm kvalifikovaných ako neoprávnená štátna pomoc, nezlučiteľná s vnútorným trhom.
- 28 Belgické kráľovstvo nespochybnilo ani názor Komisie vyjadrený v odôvodnení 202 napadnutého rozsudku, podľa ktorého je výška pomoci, ktorú treba vrátiť, ľahko vyčísliteľná: keďže oslobodenie nadmerného zisku od dane zodpovedá percentu zisku pred zdanením, ktoré sa uplatní na skutočne zaznamenaný zisk belgického subjektu skupiny, na odstránenie selektívnej výhody vyplývajúcej z opatrenia stačí vyrovnáť rozdiel medzi daňou splatnou na základe skutočne zaznamenaného zisku a daňou skutočne zaplatenou na základe sporného režimu, plus úrok z tejto sumy naakumulovaný odo dňa poskytnutia pomoci.
- 29 Okrem toho, keďže Belgické kráľovstvo neuviedlo presný počet podnikov, ktorých sa bude týkať prípadné vymáhanie pomoci, sudca rozhodujúci o nariadení predbežných opatrení sa môže pridržiavať len číselného údaju vyplývajúceho z prílohy k napadnutému rozhodnutiu, čiže z počtu približne päťdesiat podnikov, alebo z číselného údaju, ktorý Komisia zverejnila vo svojej tlačovej správe z 11. januára 2016, v ktorej sa uvádza približne 35 podnikov. Prejednávanie takého počtu návrhov na vymáhanie pomoci príslušnými orgánmi by pritom vôbec nemalo ovplyvniť riadne fungovanie belgického daňového úradu (pozri analogicky uznesenie z 27. februára 2015, Španielsko/Komisia, T-826/14 R, EU:T:2015:126, body 48 a 49), dokonca aj keby tento úrad musel vykonať všetky kroky s cieľom preskúmať dane, prepočítať ich a kontaktovať ostatné úrady, uvedené Belgickým kráľovstvom (pozri bod 18 vyššie).
- 30 Podobne ak sa Belgické kráľovstvo obáva, že sa spoločnosti, od ktorých sa má pomoc vymôcť, obrátia na súdy, ktoré by tak boli konfrontované s množstvom zdĺhavých a zložitých sporov, stačí konštatovať, že sa nepreukázalo, že belgickým súdom hrozí, že budú zahľtené žalobami proti možným príkazom na vymáhanie pomoci v takom rozsahu, že fungovanie belgického súdneho systému by tým mohlo byť vážne narušené. Treba predovšetkým pripomenúť, že keďže Belgické kráľovstvo nespresnilo počet podnikov, ktoré by boli dotknuté prípadným vymáhaním pomoci, sudca rozhodujúci o nariadení predbežných opatrení musí vychádzať z predpokladu, že belgické súdy by museli rozhodnúť o maximálne asi päťdesiatich návrhoch (pozri bod 29 vyššie). Prejednávanie takého počtu návrhov by však vôbec nemalo ovplyvniť riadne fungovanie belgického súdneho systému (pozri v tomto zmysle uznesenie z 27. februára 2015, Španielsko/Komisia, T-826/14 R, EU:T:2015:126, body 48 a 49).
- 31 Keďže Belgické kráľovstvo na podporu svojej argumentácie týkajúcej sa rizika narušenia fungovania jeho daňovej správy a súdneho systému sa odvoláva na uznesenie z 19. septembra 2012, Grécko/Komisia (T-52/12 R, EU:T:2012:447), treba pripomenúť, že uznanie naliehavosti vo veci, v ktorej bolo vydané toto uznesenie, sa zakladalo na súbore veľmi osobitných okolností existujúcich v Grécku v roku 2012 (ďalej len „vec týkajúca sa Grécka“).
- 32 Pokiaľ totiž ide vo veci týkajúcej sa Grécka o riziko pre Helénsku republiku, že plnenie jej štátnych úloh bude vážne ohrozené, predseda Všeobecného súdu zohľadnil najmä skutočnosť, že počet príjemcov schémy pomoci, čiže gréckych poľnohospodárov, od ktorých mali grécke orgány vymôcť pomoc, by dosiahol niekoľko stotisíc a spolu so svojimi rodinami by predstavovali významnú časť

obyvateľstva Grécka. Podľa predsedu Všeobecného súdu takéto hromadné vymáhanie by mohlo mať nepriaznivé dôsledky pre daňovú správu, ktorá sa musí venovať absolútnej priorite, t. j. boju proti daňovým podvodom a sledovaniu „veľkých daňových únikov“, aby vybralo sumy vo výške 20 miliárd eur, čiže sumy, ktoré sú takmer päťdesiatkrát vyššie ako pomoc, ktorá sa má vymôcť v poľnohospodárskom odvetví, keďže je predovšetkým veľmi pravdepodobné, že veľká časť státisícov poľnohospodárov by odmietla zaplatiť požadované sumy, čo by si vyžadovalo hromadný zásah daňových úradníkov, ktorých počet sa však nezvýšil, s cieľom pristúpiť k nútenému vymáhaniu (pozri v tomto zmysle uznesenie z 19. septembra 2012, Grécko/Komisia, T-52/12 R, EU:T:2012:447, body 44 až 47).

- 33 Vo veci týkajúcej sa Grécka to ešte komplikuje riziko narušenia verejného poriadku. V tomto kontexte predseda Všeobecného súdu zohľadnil skutočnosť, že spoločenská klíma v Grécku je poznačená poškodením dôvery voči orgánom verejnej moci, všeobecnou nespokojnosťou a pocitom nespravodlivosti, pričom zdôraznil, že neustále pribúdajú násilné demonštrácie proti veľmi prísnyh úsporným opatreniam, ktoré prijali grécke orgány verejnej moci, takže vymáhanie sporných platieb v celom poľnohospodárskom odvetví môže spustiť demonštrácie, ktoré sa môžu zvrhnúť na násilie a na dramatické udalosti, čo by spôsobilo vážnu a nenapraviteľnú ujmu, na ktorú sa Helénska republika môže oprávnenne odvolávať (pozri v tomto zmysle uznesenie z 19. septembra 2012, Grécko/Komisia, T-52/12 R, EU:T:2012:447, body 48 a 49).
- 34 Je teda zrejmé, že Belgické kráľovstvo sa pri preukazovaní naliehavosti v prejednávanej veci v žiadnom prípade nemôže odvolávať na rovnaké okolnosti, ako sú okolnosti, ktorými sa vyznačovala vec týkajúca sa Grécka.
- 35 Nakoniec keďže sa Belgické kráľovstvo domnieva, že podmienka týkajúca sa naliehavosti by sa mala zmierniť v prípade, že je preukázaný *fumus boni iuris* obzvlášť závažný, treba konštatovať, že návrh na nariadenie predbežného opatrenia, v ktorom sa ani zďaleka neuvádza *fumus boni iuris* tohto druhu, sa odvoláva na judikatúru, podľa ktorej je podmienka týkajúca sa *fumus boni iuris* splnená, ak sa aspoň jeden z dôvodov uvedených na podporu hlavnej žaloby na prvý pohľad javí ako relevantný alebo v každom prípade nie ako nedôvodný v tom zmysle, že poukazuje na existenciu citlivého právneho problému, ktorého riešenie nie je jasné, a teda vyžaduje podrobné preskúmanie, ktoré musí byť predmetom konania vo veci samej. Okrem toho Belgické kráľovstvo opäť v návrhu na nariadenie predbežného opatrenia usúdilo po tom, ako zhrnulo päť žalobných dôvodov uvedených na podporu svojej žaloby vo veci samej, že odpoveď na takto vznesené právne otázky nie je hneď jasná a vyžaduje podrobné preskúmanie v rámci konania vo veci samej, a súčasne navrhuje, aby predseda Všeobecného súdu „nepovažoval žalobu za zjavne nedôvodnú, lebo otázky, ktoré sú predmetom tejto žaloby, sú dostatočne relevantné a závažné na preukázanie *fumus boni iuris*“.
- 36 Z toho podľa názoru samotného Belgického kráľovstva vyplýva, že predpoklad uvedeného zmiernenia podmienky, a to existencie obzvlášť závažného *fumus boni iuris*, v prejednávanej veci chýba.
- 37 V každom prípade treba pripomenúť, že zmiernenie podmienok uplatniteľných na posúdenie existencie naliehavosti bolo priznané len v troch sporoch, v ktorých sa zo systémových dôvodov zdá ako nadmerne ťažké, ba až nemožné splniť uvedené podmienky, ako sú stanovené rokovacím poriadkom a tradične vyložené v judikatúre.
- 38 V tomto kontexte treba po prvé spomenúť spory týkajúce sa reštriktívnych opatrení. V tejto súvislosti treba uviesť, že každý návrh na odklad výkonu reštriktívneho opatrenia sa v zásade zamietne z dôvodu, že takýto odklad by mohol v prípade zamietnutia žaloby vo veci smerujúcej k zrušeniu týchto opatrení brániť ich plnému účinku. Takýto odklad by totiž napríklad umožnil subjektu dotknutému týmito opatreniami ihneď stiahnuť všetky finančné prostriedky uložené v bankách povinných zabezpečiť ich zmrazenie a vyčerpať svoje bankové účty pred vyhlásením rozhodnutia vo veci samej. Takto by mohol obísť účel reštriktívnych opatrení prijatých voči nemu, hoci predbežné opatrenie navrhované sudcovi rozhodujúcemu o nariadení predbežných opatrení nesmie dopredu

neutralizovať dôsledky rozhodnutia, ktoré sa neskôr vydá v konaní vo veci samej [pozri uznesenia zo 14. júna 2012, *Qualitest FZE/Rada*, C-644/11 P(R), neuvyverejnené, EU:C:2012:354, body 73 až 77 a citovanú judikatúru, a z 11. marca 2013, *Iranian Offshore Engineering & Construction/Rada*, T-110/12 R, EU:T:2013:118, bod 34 a citovanú judikatúru].

- 39 Okrem toho podľa dlhodobu ustálenej judikatúry záujem osoby alebo subjektu na dosiahnutí predbežného odblokovania jeho finančných prostriedkov sleduje priznanie výhody, ktorú by nemohol získať ani zrušujúcim rozsudkom. Takýto rozsudok by totiž vyvolával praktické účinky požadované touto osobou, teda odblokovanie jej finančných prostriedkov k určitému dátumu po dátume vyhlásenia tohto rozsudku, pričom k tomuto dátumu sudca rozhodujúci o nariadení predbežných opatrení v prvom stupni už nebude mať žiadnu právomoc z hľadiska *ratione temporis* a zmrazenie finančných prostriedkov by sa v každom prípade mohlo zachovať na základe nového reštriktívneho opatrenia, ktoré by v lehote stanovenej v článku 60 druhom odseku Štatútu Súdneho dvora Európskej únie nahradilo zrušené opatrenia. V dôsledku toho sudca rozhodujúci o nariadení predbežných opatrení nemôže poskytnúť ochranu záujmu osoby alebo subjektu na dosiahnutí predbežného odblokovania jej finančných prostriedkov prostredníctvom nariadenia predbežných opatrení (pozri v tomto zmysle uznesenie zo 16. júla 2015, *National Iranian Tanker Company/Rada*, T-207/15 R, EU:T:2015:535, body 55 až 58 a citovanú judikatúru).
- 40 Práve so zreteľom na túto osobitnú situáciu sporov týkajúcich sa reštriktívnych opatrení sudca rozhodujúci o nariadení predbežných opatrení vo veľmi osobitných prípadoch zvažil možnosť, že naliehavosť môže byť založená naliehavou potrebou čo možno najrýchlejšie napraviť zjavnú a mimoriadne závažnú nezákonnosť alebo pristúpiť k priamemu vykonaniu článku 278 ZFEÚ – ustanovenia primárneho práva, a teda nadradeného rokovaciemu poriadku (pozri v tomto zmysle uznesenie z 24. februára 2014, *HTTS a Bateni/Rada*, T-45/14 R, neuvyverejnené, EU:T:2014:85, body 50 a 51).
- 41 Po druhé treba spomenúť spory týkajúce sa verejného obstarávania. Keďže doposiaľ uplatňovaná judikatúra mala taký systémový účinok, že vylúčenému uchádzačovi prakticky znemožňovala preukázať, že zamietnutie jeho ponuky mu môže spôsobiť nenapraviteľnú ujmu, sudca rozhodujúci o nariadení predbežných opatrení usúdil, že takýto výsledok je nezlučiteľný s požiadavkami vyplývajúcimi z účinnej predbežnej súdnej ochrany, zaručenej článkom 47 Charty základných práv Európskej únie. Z tohto dôvodu sa v súčasnosti uznáva, že v prípade, keď vylúčený uchádzač musí uspokojivo preukázať existenciu obzvlášť závažného *fumus boni iuris*, nemožno od neho požadovať, aby preukázal, že mu môže byť spôsobená nenapraviteľná ujma, za predpokladu, že návrh na nariadenie predbežného opatrenia podá v požadovanej lehote [pozri v tomto zmysle uznesenie z 23. apríla 2015, *Komisija/Vanbreda Risk & Benefits*, C-35/15 P(R), EU:C:2015:275, body 30 a 57].
- 42 Nakoniec treba po tretie spomenúť spory týkajúce sa prístupu k dokumentom. Pokiaľ ide o ochranu údajne dôverných dokumentov, sudca rozhodujúci o nariadení predbežných opatrení zdôraznil, že hoci nenapraviteľnosť uvádzanej ujmy nemožno preukázať, doplnkový, a teda obmedzený charakter jeho právomocí, ako aj doplnkový a dočasný charakter konania o nariadení predbežných opatrení vo vzťahu ku konaniu vo veci samej mu bránia v tom, aby vydal súhlas na sprístupnenie niektorých osobných údajov obsiahnutých v týchto dokumentoch, keďže nemožno vylúčiť, že sudcovia rozhodujúci vo veci samej sami dajú prednosť preskúmaniu, či by sa na dotknuté dokumenty mala vzhľadom na samotnú ich povahu vzťahovať všeobecná domnienka dôvernosti, vďaka ktorej by uvedené dokumenty nepodliehali povinnosti čiastočného sprístupnenia. Sudca rozhodujúci o nariadení predbežných opatrení teda v zásade nemôže vzhľadom na svoje čisto doplnkové právomoci vydať súhlas na čiastočný prístup bez toho, aby také rozhodnutie súdov konajúcich vo veci samej zbavil užitočného účinku. Keďže sú však úvahy týkajúce sa povahy konania o nariadení predbežného opatrenia rozhodujúce pre konečný výsledok tohto konania ako takého, nemôžu sa uplatniť len na oblasť *fumus boni iuris* a na oblasť vyváženia záujmov, ale musia sudcovi rozhodujúcemu o nariadení predbežných opatrení takisto umožňovať priamo uplatniť v prípade, keď je to potrebné, články 278 a 279 ZFEÚ – ustanovenia primárneho práva – ktoré ho oprávňujú nariadiť odklad výkonu, ak sa domnieva,

„že si to vyžadujú okolnosti“ a nariadiť „nevyhnutné“ predbežné opatrenia (pozri v tomto zmysle uznesenia z 25. júla 2014, Deza/ECHA, T-189/14 R, neuvyverejnené, EU:T:2014:686, body 99 až 101, 104 a 105, a z 1. septembra 2015, Pari Pharma/EMA, T-235/15 R, EU:T:2015:587, body 104 až 106, 109 a 110).

- 43 Keďže však prejednávajúcu vec nemožno priradiť k žiadnemu z troch sporov uvedených v bodoch 38 až 42 vyššie, treba uplatniť podmienky týkajúce sa *fumus boni iuris* a naliehavosti, ako sú tradične vyložené v judikatúre (pozri bod 13 vyššie), takže Belgické kráľovstvo malo preukázať naliehavosť vážnej a nenapraviteľnej ujmy, pričom *fumus boni iuris* nemôže bez ohľadu na jeho silu nahradiť neexistenciu naliehavosti (pozri v tomto zmysle uznesenie z 27. februára 2015, Španielsko/Komisia, T-826/14 R, EU:T:2015:126, bod 23).
- 44 Vzhľadom na uvedené môže sudca rozhodujúci o nariadení predbežných opatrení len konštatovať, že Belgické kráľovstvo nepreukázalo, že v prípade neposkytnutia požadovaného odkladu výkonu by mohlo utrpieť vážnu a nenapraviteľnú ujmu. Podmienka naliehavosti teda nie je splnená.
- 45 Toto riešenie je v súlade s vyvážením rôznych existujúcich záujmov, v rámci ktorého sudca rozhodujúci o nariadení predbežných opatrení musí predovšetkým určiť, či záujem Belgického kráľovstva na dosiahnutí požadovaného nariadenia predbežného opatrenia prevažuje nad záujmom na okamžitom výkone napadnutého rozhodnutia (pozri v tomto zmysle uznesenie z 26. júna 2003, Belgicko a Forum 187/Komisia, C-182/03 R a C-217/03 R, EU:C:2003:385, bod 142).
- 46 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že článok 108 ods. 2 prvý pododsek ZFEÚ stanovuje, že ak Komisia zistí, že štátna pomoc je nezlučiteľná s vnútorným trhom, rozhodne o tom, že príslušný štát túto pomoc v lehote stanovenej Komisiou zruší alebo upraví. Z toho vyplýva, že všeobecný záujem, ktorý Komisia zohľadňuje pri výkone svojich funkcií, ktoré jej zveruje článok 108 ods. 2 ZFEÚ, aby zabezpečila, že fungovanie vnútorného trhu nenaruší štátna pomoc negatívne ovplyvňujúca hospodársku súťaž, má mimoriadny význam. Cieľom povinnosti dotknutého členského štátu zrušiť štátnu pomoc nezlučiteľnú s vnútorným trhom je obnoviť predošlú situáciu (pozri uznesenie z 20. augusta 2014, Gmina Kosakowo/Komisia, T-217/14 R, neuvyverejnené, EU:T:2014:734, bod 51 a citovanú judikatúru).
- 47 Z tohto dôvodu sa dospelo k záveru, že v rámci návrhu na odklad výkonu povinnosti vrátiť neoprávnene vyplatenú pomoc vyhlásenú za nezlučiteľnú s vnútorným trhom, uloženej Komisiou, má za normálnych okolností prevážiť záujem Únie nad záujmom príjemcov pomoci, čiže nad záujmom vyhnúť sa povinnosti vrátiť pomoc ešte pred vydaním rozsudku v konaní vo veci samej. Príjemcovia takejto pomoci môžu dosiahnuť nariadenie predbežných opatrení len za mimoriadnych okolností a predovšetkým za predpokladu, že je splnená podmienka naliehavosti (pozri uznesenie z 20. augusta 2014, Gmina Kosakowo/Komisia, T-217/14 R, neuvyverejnené, EU:T:2014:734, bod 52 a citovanú judikatúru).
- 48 Ako sa však práve konštatovalo, Belgické kráľovstvo v prejednávanej veci nespĺňa podmienku naliehavosti, čo znamená, že záujmy Únie prevážia nad jeho záujmami.
- 49 Pokiaľ ide o prípadné mimoriadne okolnosti, treba uviesť, že Belgické kráľovstvo v podstate iba poukazuje na existenciu *fumus boni iuris* a na to, že Komisia už dlho nepreskúmava režim nadmerného zisku, pričom v návrhu na nariadenie predbežného opatrenia nie je uvedená žiadna mimoriadna okolnosť, na základe ktorej by bolo možné namietať vymáhanie údajnej štátnej pomoci.
- 50 Zo všetkých predchádzajúcich úvah vyplýva, že návrh na nariadenie predbežného opatrenia treba zamietnuť bez toho, aby bolo potrebné preskúmať podmienku týkajúcu sa *fumus boni iuris* [uznesenie z 25. októbra 2012, Hassan/Rada, C-168/12 P(R), neuvyverejnené, EU:C:2012:674, bod 31].

Z týchto dôvodov

PRESEDA VŠEOBECNÉHO SÚDU

nariadil:

- 1. Návrh na nariadenie predbežného opatrenia sa zamieta.**
- 2. O trovách konania sa rozhodne neskôr.**

V Luxemburgu 19. júla 2016.

Tajomník
E. Coulon

Predseda
M. Jaeger